

prima instanță: R. Țurcanu
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-1121/17

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moraru Valentin împotriva executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, intervenient accesoriu Mircos Tamara cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a executorului judecătoresc Gavrilan Natalia împotriva lui Moraru Valentin privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Moraru Valentin și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 decembrie 2015 prin care acțiunea inițială a fost respinsă, și acțiunea reconvențională a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 04 iunie 2014 Moraru Valentin a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, intervenient accesoriu Mircos Tamara cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, la 13 septembrie 2013 executorul judecătoresc Gavrilan Natalia i-a dat un certificat pentru achitarea datoriei conform titlului executoriu nr. 2-543/2007 din 10 decembrie 2007 în sumă de 5 600 Euro.

Relatează că tot la 13 septembrie 2013, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 1 la contul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, a depus 85 000 lei întru achitarea datoriei conform titlului executoriu nr. 2-543/2007 din 10 decembrie 2007 în mărime de 5 600 Euro.

Indică că ulterior, la 17 septembrie 2013 conform ordinului de încasare a numerarului, la contul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia a depus 3 428 lei întru achitarea datoriei conform titlului executoriu nr. 2-543/2007 din 10 decembrie 2007,

care prevedea încasarea de la Mircos Tamara a datoriei de 5 600 euro. În aceeași zi, conform ordinelor de încasare a numerarului la contul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia a depus 1 910 lei cu titlu de taxe și speze conform încheierii nr. 141-2r/2013 din 18 martie 2013 și suma de 9 520 lei cu titlu de onorariu.

Afirmă că sumele menționate au fost achitate din contul depozitului deschis la 29 ianuarie 2013 la filiala nr. 15 Chișinău a SA „Moldova Agroindbank”, iar contractul a fost reziliat înainte de termen și a suportat pierderi în sumă de 15 488,36 lei.

Reclamantul menționează că nu înțelege de ce a achitat sumele menționate la contul executorului judecătoresc, dacă apartamentul nr. cadastral 552212.193.01001 din r-nul Ialoveni, s. Piatra Albă, a fost adjudecat de către Gavrilan Natalia la licitația din 18 martie 2013 în beneficiul lui Tanasă Tatiana, care a achitat prețul bunului vândut la licitație în mărime de 73 140 lei, iar dânsul nu a participat la licitație.

Insistă că nu a încheiat nici un contract cu debitorul Mircos Tamara în vederea procurării apartamentului nominalizat și nici nu este debitor în cadrul procedurii de executare, astfel nu există nici un temei prevăzut de art. 8 alin. (2) Cod civil, din care ar apărea vre-o obligațiune a sa față de debitorul Mircos Tamara întru achitarea datoriilor personale conform titlului executoriu nr. 2-543/2007 din 10 decembrie 2007 și nici un contract care ar fi dovedit datoria sa față de Mircos Tamara sau din care ar rezulta obligația sa privind achitarea a careva sume bănești, iar până în prezent nu există nici un document executoriu de încasare de la el personal a sumelor achitate.

Consideră că este o încasare dublă a sumelor din titlu executoriu, deoarece apartamentul nr. cadastral 552212.193.01001 din r-nul Ialoveni, s. Piatra Albă, a fost adjudecat la licitația din 18 martie 2013 de Tanasă Tatiana, care a achitat prețul bunului vândut în sumă de 73 140 lei, fapt confirmat prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-1993/13 din 10 octombrie 2013.

Astfel menționează că executorul judecătoresc i-a cauzat prejudiciu material în mărime de 99 858 lei achitați la contul executorului judecătoresc, suma de 15 488,36 lei dobânda reținută de bancă urmare a ridicării anticipate a sumei depozitului; suma de 6 079,05 lei cu titlu de venit neobținut din suma depozitului pe perioada septembrie 2013 - mai 2014, astfel i-a fost pricinuită o pagubă totală de 121 425,41 lei.

Solicită încasarea de la executorul judecătoresc Gavrilan Natalia în contul lui Moraru Valentin a sumei de 121 675,41 lei, care este alcătuită din suma de 99 858 lei achitată în contul executorului judecătoresc, 15 488,736 lei cu titlu de dobândă reținută de bancă urmare a ridicării depozitul înainte de termenul contractului, 6 079,05 lei ca fiind venitul ratat și taxa de stat achitată în mărime de 250 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015 pricina civilă a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul la data de 24 august 2015 și la data de 24 septembrie 2015 a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând astfel încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 99 858 cu titlu de prejudiciu material achitat la contul executorului judecătoresc, suma de 5 341,78 lei cu titlu de prejudiciu material - dobândă reținută de bancă urmare a ridicării depozitul înainte de termenul contractului, suma de 6 208,24 lei cu titlu de venit ratat, suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 8 500 lei cheltuieli de judecată.

La data de 24 august 2015 în cadrul ședinței de judecată, executorul judecătoresc Gavrilan Natalia a depus cerere reconvențională împotriva lui Moraru Valentin cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 01 august 2014 a fost dispusă aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii depuse de Moraru Valentin împotriva sa, și anume sechestrul asupra mijloacelor financiare aflate pe contul de onorarii al executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, în limita sumei pretinse de Moraru Valentin de 121 675,41 lei.

Astfel, afirmă că în decursul unui an i-a fost blocată activitatea sa de executor judecătoresc, fiind în imposibilitate de a gestiona activitatea sa în mod normal, neputând achita impozitele pe venit, polița de asigurare medicală obligatorie, polița de asigurare profesională obligatorie și a fost nevoită să facă mai multe împrumuturi bănești pentru a se putea întreține.

Susține că i-a fost lezată imaginea sa de executor judecătoresc și a fost perturbată buna funcționare a activității sale, prin faptul că în toată această perioadă a mers de nenumărate ori la instanțele de judecată, la procuratură și la alte organe ale statului.

Solicită încasarea din contul lui Moraru Valentin în beneficiul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 decembrie 2015 acțiunea lui Moraru Valentin împotriva executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, intervenient accesoriu Mircos Tamara a fost respinsă, ca fiind depusă împotriva pârâtului necorespunzător.

A fost admisă parțial acțiunea reconvențională a executorului judecătoresc Gavrilan Natalia împotriva lui Moraru Valentin, fiind încasat din contul lui Moraru Valentin în beneficiul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia taxa de stat în sumă de 100 lei și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 5 100 lei.

În partea încasării prejudiciului moral, cerința a fost respinsă ca neântemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Moraru Valentin și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 decembrie 2015.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 8 alin. (1), (2) lit. a) – h), art. 9 Cod civil, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și art. art. 9, 21, 50 Cod de executare.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a constatat că în perioada de timp cât banii au fost depozitați în contul executorului judecătoresc și până la ridicarea lor de către reprezentantul creditorului, nu a parvenit nici o somație, nici o plângere sau careva acțiuni din partea lui Moraru Valentin sau a participanților procedurii de executare.

Instanța de apel a concluzionat că nici o acțiune a executorului judecătoresc nu a fost atacată. Astfel, acțiunile fiind considerate legale și în strictă conformitate cu Codul de executare și alte norme legale, și doar la 20 mai 2014 executorul judecătoresc a primit o reclamație de la Moraru Valentin prin care s-a solicitat restituirea sumelor de bani.

Instanța de apel a conchis că la 20 mai 2014 i-a fost expediat răspuns lui Moraru Valentin prin care a fost informat că nu este parte în procedura de executare și toate sumele depuse de el în numele debitorului Mircos Tamara au fost destinate stingerii datoriei debitorului Mircos Tamara în baza titlului executoriu și i s-a adus la cunoștință că poate să se adreseze Tamarei Miros cu pretenții de recuperare a sumelor achitate.

Instanțele au subliniat că Moraru Valentin a achitat sumele de bani la contul executorului judecătoresc nu în folosul executorului judecătoresc, ci le-a achitat pentru stingerea datoriei debitorului Mircos Tamara. Respectiv, Moraru Valentin a cunoscut cu bună-știință ca nu a depus banii la bancă pentru licitație, dar pentru achitarea și stingerea datoriei conform titlului executoriu.

La 28 martie 2017, Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, pasibilă de a fi casată, emisă cu încălcări și cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și cu aprecierea probelor în mod arbitrar.

Indică că nu era nici parte la procedura de executare și nici nu avea calitatea de debitor, astfel nu avea obligațiuni de a achita careva sume bănești în contul executorului judecătoresc Gavrilan Natalia.

Menționează că din extrasul de pe contul bancar al executorului judecătoresc se constată că Moraru Valentin a achitat suma de 85 000 lei la data de 13 septembrie 2013 și suma de 3 428 lei și 1 910 lei la data de 17 septembrie 2015.

Astfel, insistă că la acea dată banii lui Tanasă Tatiana se aflau pe contul executorului judecătoresc pentru bunul adjudecat în cadrul aceleiași proceduri de executare pentru care s-au încasat și banii de la Moraru Valentin.

În asemenea circumstanțe consideră că executorul judecătoresc a făcut o dublă încasare în procedura de executare, prin ce a prejudiciat reclamantul.

În temeiul art. 8 alin. (2) Cod civil, afirmă că nu există nici un temei legal din care ar apărea vre-o obligațiune a recurentului față de intervenientul accesoriu, debitoarea Mircos Tamara pentru achitarea datoriilor personale conform titlului executoriu nr. 2-543/2007 din 10 decembrie 2007 și nici un contract care ar fi dovedit datoria recurentului față de Mircos Tamara sau din care ar rezulta obligația lui privind achitarea cărorva sume bănești, și nici până în prezent nu există nici un document executoriu de încasare de la el personal al sumelor achitate către biroul executorului judecătoresc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 23 noiembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 11 ianuarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 2a-447/16 (f. d. 140), și a fost recepționată la data de 02 februarie 2017, fapt confirmat prin ștampila de intrare cu data aplicată pe plic.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 28 martie 2017 în termen.

La data de 04 aprilie 2017, în adresa intimațiilor executorul judecătoresc Gavrilan Natala și Mircos Tamara a fost expediată copia recursului declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 12 iunie 2017 intimata Gavrilan Natalia, reprezentată de avocatul Dodan Viorel, a depus referință la recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a solicitat ca recursul să fie declarat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel și în cererea inițială de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Moraru Valentin, reprezentat de avocatul Prepelița Mihaela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva